

Sygn. akt I C 188/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie: Przewodniczący SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Małgorzata Szczęsna

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 lipca 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa G. M.

przeciwko (...) SA V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) SA V. (...) w W. na rzecz powoda G. M. kwotę 10.562,86 zł (dziesięć tysięcy pięćset sześćdziesiąt dwa złote 86/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 15.291,78 zł od dnia 27.07.2014 r. do dnia 18.08.2014 r.,

- od kwoty 10.329,16 zł od dnia 19.08.2014 r. do dnia 31.12.2015 r.,

- od kwoty 233,70 zł od dnia 21.11.2014 r. do dnia 31.12.2015 r.

oraz wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi

- od kwoty 10.329,16 zł od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 233,70 zł od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.991 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej kwotę 594,44 zł tytułem wydatków poniesionych w toku postępowania tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dnia 11 lutego 2015r. powód G. M. wniósł przeciwko stronie pozwanej (...) S.A V. (...) z/s w W. pozew o zapłatę na jego rzecz kwoty 11.461,99 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 16.190,91 zł za okres od dnia 27.07.2014r. do dnia 18.08.2014r., od kwoty 11.228,29 zł od dnia 19.08.2014r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 233,70 od dnia 21.11.2014r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód twierdził, że na skutek szkody z dnia 25 czerwca 2014r. został uszkodzony pojazd powoda marki M. o nr rejestracyjnym (...). Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej w dniu 26 czerwca 2014r. W pojeździe poszkodowanego zostały uszkodzone: błotnik przedni prawy, zderzak przedni, prawa lampa przednia. Strona pozwana decyzją z dnia 19.07.2014r. przyznała powodowi odszkodowanie w kwocie 8.100 zł, a następnie decyzją z dnia

18.08.2014r. dalszą kwotę 4.962,62 zł – łącznie powód otrzymał od strony pozwanej odszkodowanie tytułem szkody w pojeździe w wysokości 13.062,62 zł. Wysokość wypłaconego odszkodowania została ustalona w oparciu o kalkulację kosztów naprawy sporządzoną przez stronę pozwaną w dniu 3.07.2014r. Powód wskazał, że strona pozwana ustalając wysokość odszkodowania uznała, że w przedmiotowej szkodzie nie zachodzi konieczność naprawy pojazdu wyłącznie w oparciu o oryginalne części pochodzące z sieci dystrybucyjnej producenta pojazdu, wobec istnienia realnej możliwości przywrócenia stanu technicznego pojazdu o wieloletnim okresie eksploatacji do tego jaki istniał przed szkodą, z wykorzystaniem nowych i tańszych części zamiennych o gwarantowanej jakości. Powód podał, że nie podzielił stanowiska strony pozwanej i w dniu 6.11.2014r. wniósł odwołanie od powyższych decyzji, wnosząc o akceptację kosztów naprawy w całości, zgodnie z przedłożonym kosztorysem sporządzonym przez rzeczoznawcę mgr inż. P. C. z dnia 5.11.2014r. oraz wycenę wartości pojazdu z dnia 31.10.2014r. Strona pozwana decyzją z dnia 3.12.2014r. odmówiła wypłaty dalszego odszkodowania. Powód wskazał, że na żądanie pozwu w łącznej kwocie 11.461,99 zł składa się: kwota 11.228,29 zł tytułem dopłaty do odszkodowania oraz kwota 233,70 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia opinii. Powód wyliczył należną mu kwotę odszkodowania odejmując od kwoty 24.290,91 zł tytułem poniesionych kosztów naprawy kwotę 13.062,62 zł przyznanego mu łącznie odszkodowania z tego tytułu. Odsetki wyliczył od kwoty 16.190,91 zł (kwota 24.290,91 zł pomniejszona o wypłatę kwoty 8.100 zł) od dnia wymagalności roszczenia tj. od dnia 27.07.2014r. do dnia 18.08.2014r. tj. dnia przyznania mu dodatkowo kwoty 4.962,62 zł, następnie od tak pomniejszonej kwoty tj. 11.228,29 zł powód naliczył odsetki od dnia 19.08.2014r. do dnia zapłaty. W zakresie natomiast kwoty 233,70 zł powód wyliczył odsetki od dnia następnego po upływie terminu określonego w wezwaniu do zapłaty z dnia 6.11.2014r. do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według dwukrotności stawki określonej w normach przepisanych, powiększonych o należny podatek VAT według stawki 23 %, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, kosztów korespondencji poniesionych w sprawie – zgodnie z potwierdzeniami w aktach sprawy, kosztów opłat kancelaryjnych poniesionych w sprawie – zgodnie z potwierdzeniami w aktach sprawy, kosztów przejazdu pełnomocnika strony pozwanej na każdą rozprawę. Strona pozwana oświadczyła, że kwestionuje zakres i wysokość szkody wskazanej przez powoda oraz ustalenia prywatnego kosztorysu załączonego do pozwu oraz wystąpienie adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy wypadkiem z dnia 25.06.2014r., a kosztami sporządzenia prywatnej opinii na zlecenie powoda, oraz podniosła, że w toku postępowania likwidacyjnego szkody strona pozwana wypłaciła powodowi co najmniej kwotę 13.062,62 zł tytułem naprawienia szkody, która to kwota w pełni pokrywa roszczenie powoda. Wniosła także o przeprowadzenie rozprawy pod nieobecność pozwanego lub jego pełnomocnika oraz pominięcie dowodu z przesłuchania strony pozwanej.

Strona pozwana w uzasadnieniu oświadczyła, że zaprzecza wszystkim twierdzeniom strony przeciwnej, poza wyraźnie przyznanymi. Przyznała, że prowadziła postępowanie likwidacyjne w sprawie, co zostało udokumentowane w aktach szkody – znak (...) oraz że wypłaciła na rzecz powoda co najmniej kwotę 13.062,62 zł. Strona pozwana zakwestionowała ustalenia zawarte w załączonej do pozwu prywatnej kalkulacji sporządzonej na zlecenie powoda wskazując, że wycena ta nie ma dalej idącej mocy dowodowej niż dokument prywatny. W ocenie strony pozwanej uwzględnienie nowych części byłoby w niniejszej sprawie niecelowe i ekonomicznie nieuzasadnione, albowiem istnieje możliwość skutecznej restytucji przedmiotowego samochodu również z użyciem elementów o porównywalnej jakości, względnie zamienników. Tak przeprowadzona naprawa w pełni przywróci wszelkie techniczne i użytkowe walory pojazdu – nie prowadząc do nieznajdującego oparcia w przepisach prawa wzbogacenia powoda, tak jak miałyby to miejsce w przypadku zastosowania kosztów zakupu części oryginalnych. Zdaniem strony pozwanej dotychczas wypłacona powodowi kwota odszkodowania odpowiada wysokości i zakresowi szkody doznanej przez powoda, która na etapie postępowania likwidacyjnego została naprawiona w całości.

W toku niniejszego postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 25.06.2014r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku czego uszkodzony został samochód marki M. (...) o nr rejestracyjnych (...), rok produkcji 2010, należący do powoda.

bezsporne a nadto: dokumenty w aktach szkody nr szkody nr (...) – w załączeniu akt.

Strona pozwana, co do zasady ponosi odpowiedzialność wobec powoda za skutki zdarzenia z dnia 25.06.2014r., w związku z istniejącą pomiędzy nią, a posiadaczem pojazdu, którym kierował sprawca kolizji, obowiązkową umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów – numer polisy (...).

bezsporne a nadto: dokumenty w aktach szkody nr szkody nr (...) – w załączeniu akt.

W wyniku zdarzenia z dnia 25.06.2014r. w samochodzie powoda marki M. o nr rejestracyjnych (...) uszkodzeniu uległy między innymi: błotnik przedni prawy, zderzak przedni, prawa lampa przednia. Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej w dniu 26.06.2014r.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana decyzją z dnia 19.07.2014r., uznając szkodę całkowitą pojazdu wypłaciła powodowi kwotę 8.100 zł. Wartość rynkową pojazdu określono na kwotę 34.500 zł, pozostałości na kwotę 26.400 zł. Następnie w oparciu o kosztorysową wycenę kosztów naprawy pojazdu - kalkulację naprawy nr (...) opartą na kosztorysie – EurotaxGlass z dnia 3.07.2014r. wypłaciła powodowi w dniu 18.08.2014r. dalszą kwotę 4.962,62 zł tytułem odszkodowania tj. kosztów przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed ww. wypadku komunikacyjnego.

W wycenie z dnia 3.07.2014r. ustalając koszty przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed zdarzenia przyjęto konieczność wymiany części: okładzina zderzaka przedniego, wspornik zderzaka przedniego zewnętrzny i wewnętrzny, reflektory ksenonowe z kierunkowskazem lewy i prawy, dysze spryskiwacza reflektora lewa i prawa, mocowanie dyszy spryskiwacza reflektora prawe, podnoszone spryskiwacze reflektora lewego i prawego, pierścien (przysłona) reflektora przeciwmgielnego prawego, błotnik przedni prawy, nadkole wewnętrzne prawe, osłona chłodnicy kompletna, wzmocnienia przednie poprzeczne kompletne, zbiornik spryskiwacza, elektryczna pompa serwowspomagania. Strona pozwana ustaliła koszt naprawy w wysokości łącznie netto 10.620,01zł (z podatkiem Vat w stawce 23% brutto 13.062,62 zł), w tym koszt wymiany części zamiennych w kwocie 9.630,22 zł, materiał lakierniczy w kwocie 400,29 zł, materiały drobne i dodatkowe 2% w kwocie 192,60 zł oraz koszt robocizny (blacharz, lakiernik, mechanik, prace dodatkowe) w kwocie 396,90 zł. Przy wycenie kosztów naprawy zastosowano ceny części zamiennych nie oryginalnych, oznaczonych symbolami (...), O, dokonano potrąceń amortyzacyjnych części na poziomie 40% oraz zastosowano współczynnik zmniejszający wartość materiałów lakierniczych o 33%, jak również przyjęto stawki roboczogodziny na poziomie 49 zł/godz.

Dowód: - decyzja o przyznaniu odszkodowania z dnia 19.07.2014r. - k. 9-10,

- kosztorys z dnia 3.07.2014r., sporządzony przez stronę pozwaną - k. 11-13,

- decyzja o przyznaniu odszkodowania z dnia 18.08.2014r. - k. 14,

- przesłuchanie powoda – nośnik zapisu CD k. 56.

Powód nie posiada wiedzy specjalistycznej z zakresu techniki motoryzacyjnej i w toku postępowania likwidacyjnego prowadzonego przez stronę pozwaną, zlecił sporządzenie opinii i kalkulacji naprawy ww. pojazdu oraz ustalenia jego wartości rynkowej rzeczoznawcy samochodowemu z firmy (...) z siedzibą w Ł. - mgr inż. P. C.. W wydanej dnia 5.11.2014r. opinii rzeczoznawca wartość rynkową pojazdu na dzień wystąpienia szkody ustalił na kwotę 43.300 zł brutto z podatkiem Vat w stawce 23%. Z wyceny kosztów przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed ww. wypadku komunikacyjnego, wynikało, że koszt ten wynosi łącznie netto 19.748,71 zł (brutto 24.290,91 zł podatkiem Vat w stawce 23%), w tym koszt wymiany części i materiałów drobnych i dodatkowych 2%, materiału lakierniczego w kwocie

18.580,21 zł oraz koszt robocizny (blacharz, lakiernik, mechanik) w kwocie 1.168,50 zł. Przy wycenie kosztów naprawy przyjęto kosztorys - EurotaxGlass i uznano konieczność wymiany rodzaju i ilości części, jakie wynikały z wyceny strony pozwanej, zastosowano ceny części katalogowych, jak również przyjęto stawki roboczogodziny na poziomie 95 zł/godz.

Tytułem tej opinii i kalkulacji naprawy powód poniósł koszt 233,70 zł na podstawie faktury VAT nr (...).

Dowód: - kosztorys z dnia 5.11.2014r. - k. 19-20,

- wycena wartości pojazdu nr (...) z dnia 31.10.2014 - k. 21-27,

- faktura VAT nr (...) – k.30,

- przesłuchanie powoda – nośnik zapisu CD k. 56.

Pismem z dnia 6.11.2014r. powód, działając za pośrednictwem pełnomocnika, doręczonym stronie pozwanej w dniu 6.11.2014r. wezwał ją do zapłaty dalszego odszkodowania w kwocie łącznie 11.461,99 zł w tym kwoty 11.228,29 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu brutto i kwoty 233,70 zł tytułem poniesionego kosztu sporządzenia kosztorysu naprawy pojazdu brutto z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 11.228,29 zł od dnia 26.06.2014r. do dnia zapłaty i odsetkami ustawowymi od kwoty 4.962,62 zł od dnia 26.07.2014r. do dnia zapłaty tj. do dnia 18.08.2014r. na wskazany rachunek bankowy powoda. Do wezwania powód załączył kosztorys naprawy, wycenę wartości pojazdu oraz fakturę VAT nr (...). W uzasadnieniu wskazał, że żąda dopłaty do pokrycia pełnych kosztów naprawy pojazdu tj. do kwoty 24.290,91 zł oraz kwoty 233,70 zł tytułem kosztorysu, który powód musiał wykonać z uwagi na brak możliwości znalezienia warsztatu, który wykonał by naprawę w oparciu o kosztorys przedstawiony przez stronę pozwaną. Powód wskazał, że zastosowanie w kosztorysie strony pozwanej części alternatywnych, potrąceń amortyzacyjnych oraz zmniejszone stawki za roboczogodzinę pozbawione są nie tylko podstawy prawnej, ale prowadzą do niedopuszczalnej sytuacji, w której następuje częściowe przeniesienie na poszkodowanego ciężaru przywrócenia uszkodzonej rzeczy do stanu poprzedniego.

Dowód: - odpis wezwania do zapłaty z dnia 6.11.2014r. wraz potwierdzeniem nadania e-mail z dnia 6.11.2014r. – k. 15-18,

- dokumenty w aktach szkody nr szkody nr (...)– w załączeniu akt.

Strona pozwana pismem z dnia 03.12.2014r. odmówiła wypłaty dalszego odszkodowania i podtrzymała dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu wskazała, że ustalona przez stronę pozwaną wartość odszkodowania uwzględnia ceny nowych części oraz przeciętne stawki roboczogodzin stosowane przez warsztaty nie należące do sieci autoryzowanych przez producenta pojazdu, a przedstawione w kalkulacji alternatywne części są częściami pełnowartościowymi posiadającymi konieczne certyfikaty dopuszczające do obrotu handlowego i są porównywalnej co oryginalne, co umożliwia przywrócenie pojazdu powoda do stanu sprzed szkody.

Dowód: - pismo strony pozwanej – odpowiedź na odwołanie z dnia 03.12.2014r. - k. 28-29

- dokumenty w aktach szkody nr szkody nr (...)– w załączeniu akt.

Wartość rynkowa pojazdu powoda marki M. (...) o nr rejestracyjnych (...), roku produkcji 2010 w stanie nieuszkodzonym wynosiła brutto 41.500 zł. W wyniku kolizji z dnia 25.06.2014r. wymianie w uszkodzonym pojeździe powoda podlega: okładzina zderzaka przedniego, wspornik zderzaka przedniego zewnętrzny i wewnętrzny, czujnik, reflektory ksenonowe z kierunkowskazem lewy i prawy, dysze spryskiwacza reflektora lewa i prawa, mocowanie dyszy spryskiwacza reflektora prawe, podnoszone spryskiwacze reflektora lewego i prawego, pierścień (przysłona) reflektora przeciwmgielnego prawego, błotnik przedni prawy, nadkole wewnętrzne prawe, osłona chłodnicy kompletna, wzmocnienia przednie poprzeczne kompletne, zbiornik spryskiwacza, elektryczna pompa serwowspomagania.

Naprawa wymaga przeprowadzenia również odpowiednich robót według stawek godzinowych stosowanych w warsztatach mechanicznych dla terenu zamieszkania powoda – za prace blacharsko-mechaniczne – 90 zł netto, a za prace lakiernicze – 100 zł netto za jedną roboczogodzinę. Koszt przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed kolizji z dnia 25.06.2014r. z zastosowaniem do naprawy nowych części z logo producenta pojazdu i potrąceniami wynosi 23.391,78 brutto (z podatkiem VAT w stawce 23%). W kosztorysie dokonano potrącenia części należności za lakierownie zderzaka przedniego w kwocie 343,03 zł. Wykonanie naprawy pojazdu powoda w ww. zakresie jest ekonomicznie uzasadnione.

Dowód: - opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów samochodowych dr inż. K. M. z dnia 12.05.2015r. z kalkulacją naprawy i wyceną wartości samochodu powoda k. 69-80,

- przesłuchanie powoda – nośnik zapisu CD k. 56.

W toku postępowania nie ujawniło się, by pojazd powoda przed ww. kolizją posiadał inne części zamienne niż te, z jakimi opuścił fabrykę, a zatem należy przywrócić rzecz uszkodzoną do stanu poprzedniego przez zamontowanie oryginalnych części. Strona pozwana przy ustalaniu kosztów ceny części wymiennych zastosowała zamienniki, które nie stanowią zamienników w jakości (...), tj. części od poddostawców producenta samochodu, a zatem nie zapewniają przywrócenia pojazdu sprzed szkody. Części zamienne sygnowane logo producenta (oryginalne) produkowane są u poddostawców producenta samochodu z zachowaniem wytycznych technologicznych i pod nadzorem audytorskim wytwórcy pojazdu (zamienniki (...)). Dostępne na rynku inne zamienniki nie oznaczone znakiem (...) nie są objęte kontrolą jakości producenta pojazdu i nie zawsze posiadają świadectwa homologacji zgodnie z europejskimi. Stosowanie części zamiennych z oznaczeniem P nie jest przewidziane przez producenta samochodu w procesie technologicznym stosowanym przy naprawach powypadkowych. Części zastosowane przez stronę pozwaną w kosztorysie naprawy nie są objęte kontrolą jakości producenta samochodu i produkowane są w oparciu o technologię produkcji producenta tych części. Naprawa pojazdu przy użyciu części zamiennych oryginalnych jest zgodna z technologią przewidzianą przez wytwórcę samochodu, nie powoduje utraty wartości rynkowej i jako taka jedynie ona pozwala przywrócić pojazd do stanu sprzed szkody.

Dowód: - opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów samochodowych dr inż. K. M. z dnia 12.05.2015r. z kalkulacją naprawy i wyceną wartości samochodu powoda k. 69-80,

- opinie uzupełniające z zakresu techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów samochodowych dr inż. K. M. z dnia 28.11.2015r. i 25.05.2016r. – k. 96-98, 135-136.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało w przeważającej części na uwzględnienie.

Powód wywodził swoje roszczenie z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Zgodnie z dyspozycją art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z § 2 i 3 w/w przepisu umowa ubezpieczenia, jeśli strony nie umówiły się inaczej, obejmuje szkody, o jakich mowa wyżej, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia, a uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej regulują również przepisy szczególne.

Ramy obowiązku odszkodowawczego zakładu ubezpieczeń określa przepis art. 34 ust. 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) w myśl którego z ubezpieczenia OC posiadaczy

pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania, za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Jak zaś stanowi art. 36 ust. 1 powołanej ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Stosunek ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, ma charakter akcesoryjny wobec cywilnoprawnego stosunku odszkodowawczego łączącego ubezpieczającego i poszkodowanego – tak co do powstania obowiązku świadczenia zakładu ubezpieczeń, jak i w odniesieniu zakresu tego świadczenia. Przy ustalaniu pojęcia szkody i odszkodowania stosuje się odpowiednio uregulowania kodeksu cywilnego. Nadto zgodnie z art. 361 § 1 i 2 Kc i art. 363 § 1 Kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła; w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje m.in. straty, które poszkodowany poniósł, przy czym naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Odszkodowanie ma zatem wyrównać uszczerbek w sferze majątkowej poszkodowanego polegający na utraceniu aktywów lub zwiększeniu pasywów (tam m.in. wyrok SN z 20.02.2002 r., V CKN 903/00, OSNC 2003/1/15). Przywrócenie stanu poprzedniego polega na odzyskaniu (przez naprawę lub odtworzenie) użyteczności i walorów estetycznych sprzed wypadku (tak m.in. wyrok z dnia 05.11.1980 r., III CRN 223/80, OSNCP 1981/10/186). Odszkodowanie obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki tj. koszty zakupu niezbędnych nowych części i innych materiałów (tak m.in. wyrok SN z 20.02.1981 r., I CR 17/81, OSNCP 1981/10/199, wyżej cyt. wyrok SN z dnia 20.02.2002 r., V CKN 903/00 OSNC 2003/1/15). Ustalając odszkodowanie uwzględnia się ceny rynku lokalnego (tak m.in. wyrok SN z 13.06.2003 r., III CZP 32/03, OSNC 2004/4/51).

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że w dniu 25.06.2014r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku czego uszkodzony został samochód marki M. (...) o nr rejestracyjnych (...), roku produkcji 2010 należący do powoda oraz, że strona pozwana, co do zasady ponosi odpowiedzialność wobec powoda za skutki zdarzenia z dnia 25.06.2014r., w związku z istniejącą pomiędzy nią, a posiadaczem pojazdu, którym kierował sprawca kolizji, obowiązkową umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów (numer polisy (...)). Bezsporny w sprawie był także sposób likwidacji szkody powoda w jego pojeździe, a polegający zgodnie z intencjami obu stron na zapłacie określonej kwoty pieniężnej. Strony zgodne były także częściowo, co do rozmiaru szkody, a to co do ilości i rodzaju części zamiennych, niezbędnych do wymiany w pojeździe powoda, niezbędnych aby przywrócić stan pojazdu sprzed szkody. Zarówno w kalkulacjach wyceny szkody przedstawionych przez stronę pozwaną w kosztorysie z dnia 3.07.2014r., jak i kosztorysie przedstawionym przez powoda sporządzonym przez rzeczoznawcę samochodowego z firmy (...) z siedzibą w Ł. - mgr inż. P. C. z dnia 5.11.2014r. wskazano, że w pojeździe powoda istnieje konieczność wymiany: zderzaka przedniego, wspornika zderzaka przedniego zewnętrznego i wewnętrznego, reflektorów ksenonowych z kierunkowskazem lewym i prawym, dyszy spryskiwacza reflektora lewego i prawego, mocowania dyszy spryskiwacza reflektora prawego, podnoszenia spryskiwacza reflektora lewego i prawego, pierścienia (przysłona) reflektora przeciwmgielnego prawego, błotnika przedniego prawego, nadkola wewnętrznego prawego, osłony chłodnicy kompletnej, wzmocnienia przedniego poprzecznego kompletnej, zbiornika spryskiwacza, elektrycznej pompy serwowspomagania.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, szkoda w pojeździe powoda miała charakter tzw. szkody częściowej. Z ustalonego stanu faktycznego nie wynika bowiem, że koszt naprawy pojazdu powoda przekraczałby wartość rynkową tego pojazdu w stanie sprzed kolizji z 25.06.2014r. Zatem zgodnie z zasługującym na aprobatę i przyjmowanym a contrario poglądem wyrażonym wielokrotnie w orzecznictwie sądowym (m.in. w orzeczeniach z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 903/00 - Mon. Pr. 2002, z. 19, poz. 897 oraz z dnia 11 czerwca 2003 r., V CKN 308/01 oraz w uzasadnieniu postanowienia SN z 12.01.2006 r., III CZP 76/05) wobec braku wystąpienia tzw. szkody całkowitej naprawienie szkody w pojeździe powoda może polegać na żądaniu zwrotu odpowiednich kosztów przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed kolizji z dnia 25.06.2014r. Wskazać też należy, że w orzecznictwie sądowym (uchwała

SN z dnia 15.11.2001 r. III CZP 68/01, OSNC 2002/6/74, wyrok SN z 07.08.2003 r., IV CKN 387/01) wyrażony został przekonywujący pogląd, iż obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić, odszkodowanie bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, istniejący od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem. Należy przy tym zauważyć, że zgodnie z zasługującym na aprobatę orzecznictwem Sądu Najwyższego (uchwała 7 (...) z 12.04.2012 r. III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112) zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi (podobnie wyrok SN z 19.02.2003 r., V CKN 1690/00). W niniejszej sprawie strona pozwana nie wykazała tej ostatniej okoliczności, do czego była zobowiązana zgodnie z regułą art. 6 k.c. Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu wykazania przesłanek odpowiedzialności deliktowej spoczywał na poszkodowanym. Jednak reguła ciężaru dowodu, nie zawsze, bez względu na okoliczności sprawy spoczywa na powodzie. Ten, bowiem, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu powoda obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2002 r., sygn. akt V CKN 745/00, LEX nr 53163).

Podstawą ustaleń faktycznych w sprawie były opinie biegłego sądowego dr inż. K. M. z wyceną i kalkulacjami kosztów naprawy samochodu powoda z dnia 12.05.2015r., opinie uzupełniające biegłego z dnia 28.11.2015r. i 25.05.2016r., dokumenty zawarte w aktach szkody dotyczące przebiegu procesu likwidacji szkody numer (...) oraz wysokości ustalonego i wypłaconego odszkodowania, dołączone do akt przez strony dokumenty, kosztorysy prywatne sporządzone na zlecenie stron, w toku postępowania likwidacyjnego, to jest rzeczoznawcy strony pozwanej z dnia 3.07.2014r., jak i powoda, sporządzonym przez rzeczoznawcę samochodowego z firmy (...) z siedzibą w Ł. - mgr inż. P. C. z dnia 5.11.2014r., a także przesłuchanie powoda. Wobec sprzecznych stanowisk stron, co do sposobu wyceny wartości kosztów przywrócenia stanu pojazdu sprzed szkody, jak i wysokości szkody w pojeździe powoda Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu kalkulacji szkód i napraw powypadkowych dr inż. K. M. na okoliczność ustalenia przez biegłego kosztów przywrócenia pojazdu powoda marki M. o nr rej. (...) do stanu sprzed kolizji drogowej z 25.06.2014r., w tym ustalenia wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym oraz uszkodzonym oraz ustosunkowania się do pytań strony pozwanej zawartej w pkt 10 odpowiedzi na pozew.

Biegły w opinii pisemnej wraz z kosztorysem oraz wyceną wartości pojazdu z dnia 12.05.2015r. ocenił, że wartość rynkowa pojazdu powoda marki M. (...) o nr rejestracyjnych (...), roku produkcji 2010 w stanie nieuszkodzonym wynosiła brutto 41.500 zł. W wyniku kolizji z dnia 25.06.2014r. wymianie w uszkodzonym pojeździe powoda podlega: okładzina zderzaka przedniego, wspornik zderzaka przedniego zewnętrzny i wewnętrzny, czujnik, reflektory ksenonowe z kierunkowskazem lewy i prawy, dysze spryskiwacza reflektora lewa i prawa, mocowanie dyszy spryskiwacza reflektora prawe, podnoszone spryskiwacze reflektora lewego i prawego, pierścień (przysłona) reflektora przeciwmgielnego prawego, błotnik przedni prawy, nadkole wewnętrzne prawe, osłona chłodnicy kompletna, wzmocnienia przednie poprzeczne kompletne, zbiornik spryskiwacza, elektryczna pompa serwowspomagania. Biegły uznał, że naprawa wymaga przeprowadzenia również odpowiednich robót według stawek godzinowych stosowanych w warsztatach mechanicznych dla terenu zamieszkania powoda – za prace blacharsko-mechaniczne – 90 zł netto, a za prace lakiernicze – 100 zł netto za jedną roboczogodzinę. Koszt przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed kolizji z dnia 25.06.2014r. z zastosowaniem do naprawy nowych części z logo producenta pojazdu i potrąceniami wynosi 23.391,78 brutto (z podatkiem VAT w stawce 23%). W kosztorysie dokonano potrącenia części należności za lakierownie zderzaka przedniego w kwocie 343,03 zł. Z opinii biegłego wynika, że strona pozwana niezasadnie przyjęła do wymiany ceny części zamiennych nie oryginalnych, oznaczonych symbolami (...), O, dokonała potrąceń amortyzacyjnych części na poziomie 40%, zastosowała współczynnik zmniejszający wartość materiałów lakierniczych o 33%, jak również przyjęła stawki roboczogodziny na poziomie 49 zł/godz. – w ten sposób zaniżając wysokość odszkodowania należnego powodowi. Biegły natomiast dokonując wyceny szkody oparł się na systemie A. zgodnie z

technologią naprawy producenta, właściwą czasochłonnością napraw poszczególnych operacji z zastosowaniem części oryginalnych producenta. Biegły zwrócił uwagę, że w toku postępowania nie ujawniło się, by pojazd powoda przed ww. kolizją posiadał inne części zamienne niż te, z jakimi opuścił fabrykę, a zatem należy przywrócić rzecz uszkodzoną do stanu poprzedniego przez zamontowanie oryginalnych części.

Zastrzeżenia do ww. opinii złożyła strona pozwana pismem z dnia 19.01.2016r. oraz wniosła o opinię uzupełniającą. Zarzuciła między innymi, że biegły zawyżył wartość kosztów naprawy, wyliczając koszty naprawy jedynie dla części oryginalnych, oznaczonych symbolem (...), co nie znajduje w ocenie strony pozwanej uzasadnienia. Zdaniem strony pozwanej części alternatywne nie posiadające logo producenta, spełniają wymogi jakościowe nałożone przez producenta, więc gwarantują pełną jakość wykonania naprawy oraz przywrócenia stanu sprzed wypadku.

W opinii uzupełniającej z dnia 28.11.2015r., a także opinii uzupełniającej z dnia 25.05.2016r. w związku z zarzutami strony pozwanej biegły dodatkowo wyjaśnił, że zakres kalkulacji szacunkowych kosztów naprawy samochodu powoda przedstawiony został w opinii z dnia 12.05.2015r. i pokrywa się z proponowanym przez stronę pozwaną, stawki roboczo-godzin (prac blacharko-mechanicznych i lakierniczych) są adekwatne do tych, jakie stosują warsztaty nieautoryzowane z terenu W. i okolic w dacie szkody, a w kalkulacji zastosowano potrącenie na kosztach lakierowania zderzaka przedniego w wysokości jak kalkulacji strony pozwanej. Dodatkowo biegły wskazał, że zamienniki, które nie stanowią części w jakości (...), tj. części od poddostawców producenta samochodu, nie zapewniają przywrócenia pojazdu powoda sprzed szkody. Części zamienne sygnowane logo producenta (oryginalne) produkowane są u poddostawców producenta samochodu z zachowaniem wytycznych technologicznych i pod nadzorem audytorskim wytwórcy pojazdu (zamienniki (...)). Dostępne na rynku inne zamienniki nie oznaczone znakiem (...) nie są objęte kontrolą jakości producenta pojazdu i nie zawsze posiadają świadectwa homologacji zgodnie z europejskimi. Stosowanie części zamiennych z oznaczeniem P nie jest przewidziane przez producenta samochodu w procesie technologicznym stosowanym przy naprawach powypadkowych. Części zastosowane przez stronę pozwaną w kosztorysie naprawy nie są objęte kontrolą jakości producenta samochodu i produkowane są w oparciu o technologię produkcji producenta tych części. Zdaniem biegłego w przypadku pojazdu powoda jedynie naprawa przy użyciu części zamiennych oryginalnych jest zgodna z technologią przewidzianą przez wytwórcę samochodu, nie powoduje utraty wartości rynkowej i jako taki jedynie pozwala przywrócić pojazd do stanu sprzed szkody. Biegły ocenił, że we wszystkich kalkulacjach występuje ta sama ilość i rodzaj części zamiennych.

Pismem procesowym z dnia 23.06.2016r. strona pozwana po zapoznaniu się z uzupełniającą opinią biegłego oświadczyła, że nie składa zastrzeżeń, a także nie wnosi o wezwanie biegłego na rozprawę. W ocenie Sądu opinie przedłożone przez biegłego dr inż. K. M. są pełne i sporządzone w sposób fachowy niezbędny dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Dokonując ustaleń faktycznych Sąd, poza innymi ww. dowodami, dał w pełnym zakresie wiarę opinii biegłego sądowego i jej uzupełnień dopuszczonych jako dowody w niniejsze sprawie. Wiarygodność opinii wynikała z faktu, że w granicach możliwej dla Sądu oceny tejże opinii, nie było podstaw do uznania jej choć w pewnych elementach za błędną lub chociaż wadliwą przez pryzmat logiki, wiedzy powszechnej i zasad oświadczenia życiowego, co uzasadniałyby konieczność sporządzenia nowej opinii, a właśnie pod tymi względami należy oceniać opinie biegłych. Zgodnie bowiem z poglądem wyrażonym w orzecznictwie sądowym (wyrok SN z 7.04.2005 r. w sprawie II CK 572/04, opubl. w LEX nr 151656) specyfika oceny dowodu z opinii biegłego wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. W opinii i w opiniach uzupełniających w niniejszej sprawie biegły podtrzymując konkluzje swojej opinii przekonywująco odniósł się do zastrzeżeń składanych przez stronę pozwaną i wyjaśnił pozorne rozbieżności w jej treści. W ocenie Sądu biegły sądowy prawidłowo dokonał określenia wysokości kosztów naprawy pojazdu przy wzięciu pod uwagę konieczności dokonania naprawy zgodnie z technologią producenta pojazdu oraz przy użyciu oryginalnych fabrycznie nowych części i materiałów, przede wszystkim ze względu na to, że w toku postępowania nie ujawniło się, by pojazd powoda przed ww. kolizją posiadał inne części zamienne niż te, z jakimi opuścił fabrykę, a nadto jest to pojazd o stosunkowo niewielkim wieku. Nadto wskazać należy, że zgodnie z § 2 art. 363 k.c., jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania.

Z ustaleń stanu faktycznego, w tym w szczególności z opinii biegłego wynika, że koszt przywrócenia pojazdu powoda do stanu technicznego sprzed kolizji z dnia 25.06.2014r. wynosi 23.391,78 zł brutto. Wobec faktu, że z tytułu przywrócenia pojazdu do stanu sprzed tej kolizji strona pozwana wypłaciła dotąd powodowi kwotę 13.062,62 zł brutto, powód zasadnie mógł domagać się z tego tytułu zapłaty od strony pozwanej kwoty 10.329,16 zł, zasądzonej w ramach ogólnej kwoty 10.562,86 zł w pkt I. wyroku w niniejszej sprawie na rzecz powoda. W pozostałym zakresie odnośnie tej części roszczenia powództwo podlegało oddaleniu.

Oprócz odpowiedniej kwoty tytułem przywrócenia pojazdu powoda do stanu technicznego sprzed kolizji z dnia 25.06.2014r., zdaniem Sądu strona pozwana powinna również zapłacić powodowi kwotę 233,70 zł, zawierającą się również w ramach ogólnej kwoty 10.562,86 zł, stanowiącą koszt brutto kalkulacji naprawy pojazdu powoda, wykonanej przez rzeczoznawcę na zlecenie powoda. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r. (III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117) odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może, stosownie do okoliczności sprawy, obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. W doktrynie prawniczej przyjmuje się, że koszty i wydatki poniesione w związku ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę mogą być uznane za jedną z postaci szkody rzecztywistej. Uzasadnione i celowe wydatki zmierzające do ograniczenia lub wyłączenia szkody stanowią stratę, o jakiej mowa w art. 361 § 2 k.c. Sąd uznał, iż zlecenie przez powoda rzeczoznawcy samochodowemu wykonania kalkulacji dla powoda było obiektywnie uzasadnione, albowiem powód nie posiada wiedzy specjalistycznej w zakresie wyceny szkód pojeździe, a wycena sporządzona przez rzeczoznawcę na zlecenie powoda, z której wynikało, że strona pozwana pierwotnie zaniżyła koszt przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed kolizji z 25.06.2014r., znalazła potwierdzenie w znacznej części prawie w opinii biegłego sądowego, dlatego też Sąd uznał, iż koszt tej kalkulacji poniesiony przez powoda powinien być wliczony do odszkodowania należnego powodowi. Nie można bowiem odmówić poszkodowanemu prawa kwestionowania wysokości szkody ustalonej przez ubezpieczyciela w toku postępowania likwidacyjnego, tym bardziej, że powód nie posiada wiedzy specjalistycznej z zakresu techniki motoryzacyjnej

Na marginesie należy zauważyć jedynie, że choć słuszny okazał się zarzut strony pozwanej, że kalkulacja wykonana na prywatne zlecenie powoda poza postępowaniem sądowym nie może stanowić w nim rozstrzygającego dowodu na okoliczność wysokości kosztów naprawy (gdyż zgodnie z przyjętym w orzecnictwie sądowym poglądem (tak m.in. orzeczenie SN z 29.09.1956 r., III CR 121/56, OSNCK 1958/1/16, wyrok SN z 11.06.1974 r., II CR 260/74, Lex nr 7517, postanowienie SN z 15.04.1982 r. III CRN 65/82 Lex Polonica Maxima, wyrok SN z 08.06.2001 r. I PKN 468/00, OSNP 2003/8/197, wyrok SN z 12.04.2002 r., I CKN 92/00, Lex nr 53932), takie dokumenty (tzw. opinie prywatne) nie mogą być dowodem na okoliczność, która wymaga wiadomości specjalnych, a mogą być traktowane jedynie jako element twierdzeń danej strony, to jak się okazało kalkulacja naprawy sporządzona na zlecenie powoda pokrywała się w znacznym stopniu z opinią biegłego sądowego sporządzoną w niniejszej sprawie w zakresie kosztów przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed zdarzenia z dnia 25.06.2014r.

O odsetkach od zasądzonej w ramach łącznej kwoty 10.562,86 zł sumy tytułem zwrotu kosztów przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed wypadku z 25.06.2014r., Sąd orzekł mając na uwadze granice żądania pozwu oraz w oparciu o przepis art. 481 k.c., przy czym od dnia 01.01.2016r. w brzmieniu uwzględniającym treść tego przepisu wprowadzonym ustawą z dnia 09.10.2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (DZ.U.2015.1830), w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie tj. w wysokości odsetek ustawowych liczonych od kwoty 15.291,78 zł od dnia 27.07.2014r. do dnia 18.08.2014r. i odsetek ustawowych od kwoty 10.329,16 zł od dnia 19.08.2014r. do dnia 31.12.2015r., i w odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 10.329,16 zł od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty. Odsetki zostały wyliczone od kwoty 15.291,78 zł (kwota 23.391,78 zł pomniejszona o wypłatę kwoty 8.100 zł) od dnia wymagalności roszczenia tj. od dnia 27.07.2014r. do dnia 18.08.2014r. tj. dnia przyznania powodowi dodatkowo kwoty 4.962,62 zł, następnie od tak pomniejszonej kwoty tj. 10.329,16 zł naliczono odsetki ustawowe od

dnia 19.08.2014r. do dnia 31.12.2015r. oraz od kwoty 10.329,16 zł odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty. Żądanie zapłaty odsetek tytułem ustalonego w stanie faktycznym uzupełniającego zwrotu kosztów przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed wypadku z dnia 25.06.2014r. było uzasadnione, skoro jak wynika z ustaleń stanu faktycznego strona pozwana nie wypłaciła powodowi całej należnej mu z tego tytułu kwoty w terminie wskazanym w art. 14 ust. 1 ww. ustawy.

Natomiast na podstawie art. 481 k.c., przy czym od dnia 01.01.2016r. w brzmieniu uwzględniającym treść tego przepisu wprowadzonym ustawą z dnia 09.10.2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (DZ.U.2015.1830), w zw. z art. 455 k.c. zasadne było żądanie odsetek ustawowych od kwoty ustalonej w stanie faktycznym: zwrotu kosztów sporządzenia opinii przez prywatnego rzeczoznawcę, wobec zgłoszenia stronie pozwanej tego roszczenia pismem doręczonym stronie pozwanej w dniu 06.11.2014r. z określeniem 14-dniowego terminu na zapłatę tj. w wysokości odsetek ustawowych liczonych od kwoty 233,70 zł od dnia 21.11.2014r. do dnia 31.12.2015r. i w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty. Powód szczegółowo – w zasadzie identycznie jak w pozwie w niniejszej sprawie - sformułował swoje roszczenie w tym zakresie (podobnie jak i w przypadku pozostałych części roszczenia) oraz załączył fakturę VAT nr (...) stanowiącą podstawę jego dochodzenia i na tej podstawie strona pozwana w terminie określonym w ww. wezwaniu mogła i powinna była zweryfikować stanowisko powoda i ewentualnie wypłacić bezsporną część należności na rzecz powoda, a jeśli tego nie zrobiła, to konsekwencją tego było popadnięcie jej w stan opóźnienia z zapłatą ww. kwoty.

O kosztach procesu w pkt III sentencji wyroku, Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., na podstawie którego Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania. Mając na uwadze, że powód żądał kwoty łącznie 11.461,99 zł a powództwo powoda okazało się zasadne w kwocie 10.562,86 zł, tj. powód uległ w nieznacznym stopniu wygrywając proces w 92 % dochodzonej łącznie kwoty. Zasądzona od strony pozwanej na rzecz powoda kwota 3.991 zł stanowi 100% celowych w rozumieniu art. 98 § 1 i 3 k.p.c. kosztów procesu poniesionych powoda (na które składały się kwota 574 zł tytułem opłaty od pozwu oraz kwota 2.400 zł tytułem należnej opłaty za czynności pełnomocnika powoda będącego adwokatem oraz kwota 17 zł tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz część wynagrodzenia biegłego w kwocie 1.000 zł sfinansowanego z zaliczki powoda.

Ze względu na ww. wynik sprawy i stopniu uwzględnienia powództwa oraz w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, stronę pozwaną należało obciążyć na rzecz Skarbu Państwa - tut. Sądu kwotą 594,44 zł tytułem części wydatków w postaci wynagrodzenia biegłego, poniesionych w toku postępowania tymczasowo przez Skarb Państwa, o czym orzeczono w pkt IV wyroku.

Z powyższych względów należało orzec jak w sentencji wyroku.